

Lélek ünneplőben

Kevés olyan művészünk van, akit valamiképpen, valamikor ne érintett volna meg a szakralitás. Alkotóinkra azokban az időkben is erőteljesen hatott az ars sacra vonzereje, amikor a diktatúra kemény szigora megpróbált elfojtani minden ilyen megnyilvánulást. Érthető tehát, hogy a reformáció szellemét méltóképpen tükrözni kívánó jubiláris kiállítás anyagát gyűjtve, a bőség zavarát is érezkelhettük. Annak ellenére, hogy a honi, Maros megyei hivatalos, állami kollekciókból nemigen válogathattunk, azok többnyire a letűnt rendszerben bővültek, és nem ilyen jellegű műalkotásokkal. Annál inkább számíthattunk kortárs képzőművészeinkre, kölcsönözni mindig kész műgyűjtőinkre, az egyházak birtokában levő kisebb gyűjteményekre. Köszönjük mindannyiuknak felkérésünkre adott készséges válaszukat. Hatványozott köszönet azoknak, akik más várost, vidéket képviselve érezték úgy, hogy munkáikkal csatlakozniuk kell itteni kollégáik évfordulás tárlatához. Így sikerült egy olyan rendhagyó találkozást létrehozni, amelyhez hasonlóra csak nagyon ritkán adódik alkalom: sok-sok évtizedre visszamenően együtt vannak a Kultúrpalota galériáiban a város és környéke magyar képzőművészeinek meghatározó nemzedékei, személyiségei, illetve az eseményre válogatott munkáik. Rég elhunyt festők, grafikusok, szobrászok, díszítőművészek, mai nagy öregek és egészen fiatalok, mesterek és tanítványok, a mindenkori hagyományőrök és az örök úttörők adnak kézfogót egymásnak. Ez önmagában is figyelemre méltó. A rendezvényt azonban azért is érdemes értékelnünk, mert értékteremtő szerepet is betöltött. Amellett, hogy több, ma már kevésbé ismert művet és művészi világot tár újra a nagyközönség elé, néhány alkotót arra készítetett, hogy friss, új alkotással, erre az alkalomra született művel jelentkezzenek. Külön elismerés jár nekik ezért. Persze a műfaji és stílári sokféleség, a különböző művészi irányzatok, alkotói korszakok együttléte egyfajta eklektikusságot is eredményezett a kiállításon. A felvonultatott anyag erényeire, az alkotások nemes üzenetére való tekintettel s arra a hitre, szellemre gondolva, amely a tárlatot uralja, kérjük, fogadják el ezt is. Örüljünk közösen a nagy reformátorok, az Ige szent helyei, a bibliai történetek vászonra, kőbe, bronzba, textilbe álmódott képi világának, az emelkedett lélek e jelkép-gazdag, ünnepi együttesének!

Nagy Miklós Kund kurátor